

примѣчава, да о томъ већъ законно правило одъ 10. Фебруара 1843. год. № В. 143. постои, по коему се и Судови при даваню новаца изъ пупиларны' масса' подъ заемъ, како што позднє рѣшеніе о томе гласи, управляти имаю, и по коему су дакле исти Судови дужни, и за случай пристрастногъ и претераногъ проценъвания добара и штете одтуда произншавше владати се, но разумева се само у предметима, кои су се после изданија горепоменутогъ рѣшенія одъ 26. Маја 1847. год. № 333. догодили;

А у случају, кадъ бы се поступкомъ Суда интересъ нагомилао, и одтудъ се штете запупиларну массу догодиле, слѣдує, да се Судъ окриви, што су се одтудъ штете догодиле, будући да се онъ старати мора о томе, да се интересъ на прописано време наплаћуе.

Рѣшеніе ово Совѣта 5. Маја пр. год. № 203. сообщено ми я одобравамъ, и о томе Попечительству ради нѣговогъ потомъ даљгъ поступка обзнатио ћу.

В. № 703. одъ пр. 1848. год.

13. Маја 1849.

У Бѣограду.

Александеръ Кађорђевићъ. с. р.

Попечительству Правосудія.

Поводомъ примѣтбе, коју ми је Попечительство 21. прош. марта А. № 1117. учинило, сирѣчъ, да је пресуда Врховногъ Суда, осуђуюћа на смртъ Ђорђа Филиповића изъ Велерѣчи, Окружнаг Рудничногъ, кой је нашавши притворена врата, иста отворио, и по-

заручиню, несходна Казнителномъ Закону одъ 26. Мая 1847. год.
 № 26. С. 330. еръ се при сачиняваню тогъ закона имало у виду, да се
 кућа, кой бы какву кућу или зграду обіо, или ій особитомъ ка-
 заню вештиномъ, украденымъ правымъ или утревлѣнымъ ключемъ
 отворю, и поару учиню, строжіє казни одъ онога, кой бы само
 претворена или затворена, аль не забрављна врата нашао, отво-
 рю и поару учиню, Представничество в исту 13. пр. В. № 433.
 Совѣту спровело на тай конацъ, да Онъ прву точку реченога за-
 каза протолкує, и ради управљнія Судовима обясни.

Будући да је Правителство овай законъ издало, съ томъ намѣ-
 ренъ, да се крађе, кое су се биле почеле врло яко умножавати,
 што се пре и выше може предупреди и истреби, то оно ніје мо-
 же коекаквимъ разликама и изятіјама потребну за ту цѣљь стро-
 гость закона ублажити, а јошь много манѣ безуспѣшномъ учини-
 ти. За то је и касателно затвора кућа', дућана', зграда', првой точ-
 ки истога закона смысао тай датъ, да се свакій онай, кои буди
 затворену кућу и т. д. обје или отвори, и после ту поару
 учини, смрћу казни. Ово се овако морало опредѣлити тымъ выше,
 што малги люди кодъ нась немаю уредны' брава' и Майсторски'
 жада' на вратима свои' кућа' и зграда', да ій ключевима тврдо за-
 бразити могу, а требало је и треба и ове люде тако исто одъ крађе
 обезбедити, као и оне, кои те згоде имају; Судови су по томе до-
 бро сватили смысао закона, осуђуюћегъ свакогъ на смрть, кой је
 туђу кућу или зграду, само ако је она затворена была, онако т. је
 што је и њинъ Господаръ затворити ктео и могао, обіо или
 отворю, и поару учиню. И одъ овога смысла да се ни унапре-
 дње неодступа, што је овай Казнителный Законъ привременый,
 што ће се дотле само по њему съ крадљивцима поступати,
 што се крађе не умале, и докъ се дакле прилика не укаже, да се
 другимъ и блажијимъ закономъ замени.

Рѣшеніе ово Совѣта 2. тек. мес. № 209. сообщено Я одо-

бравамъ, и сообщавамъ Попечительству ради нѣговогъ далѣгъ поступка.

В. № 653.

14. Маја 1849. год.

У Бѣограду.

Александеръ Каањорђевићъ. с. р.

Попечительству Внутренни' Дѣла' и Финансіе.

Попечительство Внутренни' Дѣла' подъ 11. т. м. В. № 544, изявивши Совѣту то свое мнѣніе, да се наша военна оружница, за кою в Максимилиянъ Ніепрекъ за Управителя подъ контрактомъ и тымъ условіемъ узеть, да младиће наше, кои му предани буду, у ливеню ћулета и топова добро изучи, — не на цивилный начинъ, како што се найпре намѣравало, но са свимъ войнички, и много євтиніе, организира, како бы люди, кои бы у то заведеніе ступили, пошто бы се у фабрикаціи топова и ћулета' извещтили, официрима постати, а тимъ се начиномъ то полезно знанъ у нашемъ Отечеству разпространити могло, — предложило је, да се свакомъ Питомцу, осимъ нѣгове солдачке плате, и принадлежећегъ му као войнику продовольствія, јошть по три талира месечно придода, тымъ выше, што бы они тако правичну за трудъ ныовъ награду получавали, и што бы овай додатакъ у ньима већу ревность побуђавао, примѣтивши то, да је оно и Ніепреку квартиръ једанъ, при Тополовици налазећи се, уступило, да бы га съ тымъ већма спрамъ Правительства нашегъ обвезало, и да бы чрезъ то већма точность и надзираніе у овомъ заведенію наблюдавати се могло.